

Naročnina za Jugoslavijo: celoletno 180 din, za 1/2 leta 90 din, za 1/4 leta 45 din, mesečno 15 din; za inoemstvo: 210 din. — Plača in toži se v Ljubljani.

TRGOVSKI LIST

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici 23. — Rokopisov ne vračamo. — Račun pri pošti hranilnici v Ljubljani št. 11.953. — Tel. št. 25-63.

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Izhaja vsak ponedeljek, sredo in petek

Ljubljana, petek 16. julija 1937

Cena posamezni številki din 1⁵⁰

Gospodarstvu je potreben mir

Gospodarstvo v resnici napreduje le v miru. To resnico smo po svetovni vojni prav temeljito spoznali. Kljub vsem velikanskim dobičkom, ki jih je poklanjala vojna na vse strani, vendar veliko razdejanje — in to je bila vojna — ni prineslo dobička ne premaganim in ne zmagovitim državam. Po vojni je ostala za vse narode samo deficitna bilanca in njene posledice bomo čutili še dolgo.

Pa ne samo zunanega miru potrebuje gospodarstvo, temveč tudi brez notranjega miru ne more živeti. More se celo reči, da je napredek gospodarstva direktno odvisen od notranjega miru, ki vlada v kateri državi. To je tudi čisto naravno. Kajti čim bolj so napeete razmere, tem bolj je vsak poslovni uspeh tvegan, čim bolj so strasti razvnete, tem manj je zaupanja, ki je temelj vsakega uspešnega sodelovanja. Notranji boji pa tudi razdeljujejo narod na čisto ločene tabore, ki se dostikrat medsebojno tako sovražijo, da skušajo tudi s tujo pomočjo premagati drug drugega. Tuja pomoč pa ni nikdar cenena, temveč obupno draga in le prepogosto začetek konca lastne svobode. Sedanja španska vojna daje v tem pogledu prav poučne in svarilne nauke.

Dober gospodar zato nikdar ne bo netil notranjih bojev, temveč jih bo vedno skušal ublaževati, da se ne razrastejo v nacionalno katastrofo. Dober gospodar se bo zato vedno trudil, da nasprotja v narodu nikdar ne zavzamejo tako nevarnega obsega, da bi se narod razcepil v več taborov, ki bi bili s sovraštvom za vedno ločeni drug od drugega. Kajti takšna ločitev mora oslabiti silo naroda, mora zmanjšati celo njegov notranji trg, da trpi vse gospodarstvo, ker si narod nič več ne pomaga medsebojno, temveč samo drug drugega ovira. Naj bodo notranja nasprotja v narodu načelno ali iz drugih razlogov še tako utemeljena, vendar ne smejo nikdar postati tako močna, da bi onemogočala skupno konstruktivno delo vsega naroda. Pri vseh nasprotjih mora obveljati aksiom, da imajo vsi pripadniki enega naroda tudi en skupen smoter, za katerega morajo vsi složno delati.

To zlasti velja za majhne narode, ki imajo v borbi ali tudi samo v tekmi z večjimi narodi itak nad vse težavno stališče. Zalostna resnica pa je, da baš majhni narodi na to resnico najbolj pozabljajo in da se baš majhni narodi zagrižejo radi v takšno medsebojno sovraštvu, iz katerega ni prav nobene rešitve.

Imajoč te visoke skupne cilje vedno pred očmi, gledajo gospodarski ljudje z vznemirjenjem na najnovejše pojave v našem javnem življenju. Vidijo, kako se zopet od vseh strani oznanja sovraštvu in kaka mržnja raste. In nakrat bomo prišli tako daleč, da bo ta mržnja dominantna vsega našega javnega življenja in da bo ona tista sila, ki bo odločala o vsem. A mržnja je slepa in zato njeno delo vedno slabo.

Saj je res, da nikdar ne morejo vsi ljudje misliti vedno enako. To niti ne bi bilo dobro, ker bi

zastal ves razvoj in ker bi vedno enako mišljenje niveliralo navzdol ves kulturni razvoj. Nobena nesreča zato ni, če nasprotja obstajajo, toda ta nasprotja naj služijo le razbistrenju pojmov, naj bodo le podnet za nove napredke, ne pa sama sebi cilj in namen. Ta nasprotja naj spodbujajo k večjemu delu, ne smejo pa postati tako velika, da ubijajo vsako delo.

Zlasti pa ne v današnjih dneh in današnjih razmerah. Kamor le pogledamo, povsod vidimo, kako

naj bi bilo treba dovršiti to ali ono delo, ki bi bilo v korist vseh, pa naj izpovedujejo to ali ono naziranje. Potrebujemo zvezo z morjem, potrebujemo zboljšanje cestnega omrežja, dati moramo ljudem zasluzka, udobna in zdrava stanovanja, oskrbeti vsa mesta in vasi z vodovodom, elektriko in kanalizacijo, regulirati moramo reke, izpopolniti svoje kulturne institucije itd., itd. Koliko neizmerno veliko dela povsod in kako neizmerno koristnega! V mržnji pa se na vse to koristno delo pozablja in misli le na negativne

uspehe, ki prijajo mržnji. Nazodvanje je potem neizogibno.

Ne kot ljudje nezdravega kompromisarstva, ne kot ljudje, ki hočejo hoditi po posebni poti, temveč le kot gospodarski ljudje, ki vidimo škodo, kadar se vsem skupni cilji izgubljajo izpred oči, opozarjamo na koristnost sodelovanja vseh narodnih sil. In samo zato opozarjamo, da nobeno notranje nasprotje ne sme ogroziti osnove za to sodelovanje. Zato kličemo, da je za napredek gospodarstva potreben tudi notranji mir!

Dunaju in v Budapešti zaman zahteva plačilo za svoje račune, ker je te plačeval Huth tudi z nekritimi čeki. Prav tako kakor Huth, je zapravljajal denar tudi generalni direktor Nobel. Samo v Dubrovniku je izdal v dveh in pol meseca za reprezentacijo 200.000 din. Pa tudi vse to velikansko zapravljanje ne more pojasniti, kam so izginili milijoni, ki sta jih prejela Nobel in Huth.

Posledica vse te sleparije je, da je bila družba v Londonu likvidirana in da so bili angleški in nizozemski upniki ob svoj denar. Druga in za nas neprijetna posledica pa bo, da bo trpel ugled našega gospodarstva, da bo padel naš kredit, ker pač tuji upniki ne bodo razlikovali med tujimi špekulanti in našimi solidnimi lesnimi gospodarji.

Ta druga posledica je za nas tem bolj krivična, ker so naši lesni industrialci vedno svarili pred temi tujimi špekulanti ter so potegnili med njimi in seboj ostro črto.

K tem odkritjem pa pristavlja »Jugoslovanski Lloyd« še par zelo potrebnih in pravičnih pripomb. Tako list ugotavlja, da so naši lesni industrialci ponovno opozorili tako naše oblasti ko tuje interese, naj bodo previdni. Ta opozorila pa so bila zaman in deloma tudi po krivdi samega lista »Internationaler Holzmarkt«, ker je ta list pred leti delal velikansko reklamo za te črnogorske gozdove ter s tem vplival na Nizozemce in Angleže, da so zagrabil za ta posele.

Huth in Nobel pa nikdar ne bi mogla doseči tega, kar sta dosegla, če ne bi imela dobrih zvez z nekaterimi znanimi sarajevskimi in beograjskimi »lesnimi veličinami«. V resnici bi bil že čas, da bi se te veličine ostro prijele in da bi se končno preprečilo, da te veličine uničujejo kredit našega gospodarstva in tudi naše države. Za tuje interese pa naj bo vsa zadeva nauk, da se bodo v bodoče obračali le na naše solidne domače firme, ne pa na one naše brezposelne lesne veličine, ki so pri nas že davno izgubili ves ugled in vso veljavo in ki živijo le od izkoriščanja svojih »dobrih zvez«.

Prizad plačuje novo pšenico po 180 din

Po vesteh iz vrst žitnih trgovcev nakupuje Prizad še vedno pšenico za Nemčijo, kar dokazuje, da še vedno ni bilo poslanih v Nemčijo vseh dogovorjenih 15.000 vagonov pšenice. V tem je tudi razlog, da plačuje Prizad pšenico po 180 din.

Nova cena pšenice pa še ni določena, ker hoče kmetijsko ministvo najprej natančno ugotoviti višino letošnje žetve.

Podržavljenje francoskih železnic

Na kongresu francoskih socialistov v Marseillu je Leon Blum napovedal v svojem govoru, da bo Chautempsova vlada še pred 1. avgustom podržavila francoske železnice. Ustanovila se bo nacionalna francoska železniška družba, katere osnovni kapital bo znašal 40 milijard frankov. Država bo imela večino delnic, in sicer za 28 milijard frankov. Teh 28 milijard pa država ne bo plačala, ker gre tu za znesek, ki ga je francoska država železniškim družbam že izplačala za kritje njih letnih deficitov.

Važna rajsodba upravnega sodišča

Obdačenje službenih prejemkov uradnikov, ki so obenem člani upravnega odbora

Zaradi prevelike gorečnosti nekaterih naših davčnih uradnikov imamo pri nas vedno tudi davčna vprašanja, ki drugod sploh niso nobena vprašanja. Tako je nastalo tudi vprašanje, če se plače uradnikov družb, ki so obenem člani upravnega odbora družbe, pristejejo k čistemu dobičku družbe ali pa se odbijejo od čistega dobička. Sedaj je to »vprašanje« rešeno, ker je o njem rajsodilo upravno sodišče na podlagi naslednjega konkretnega primera.

Neka družba z o. z. ima poslovodjo, ki prejema za svoje delo ustrezajočo plačo. To plačo pa je davčna uprava pristela k čistemu dobičku družbe z o. z. Družba se je temu uprla s pritožbo na reklamacijski odbor, ki pa je pritožbo zavrnil. Proti tej odločbi se je družba pritožila na upravno sodišče, katero je odločilo v korist družbe dobesedno takole:

V upravnem spisu ni nobenega podatka, iz katerega bi bilo razvidno, da je poslovodja družabnik tožeče stranke. Le ta pa to okolnost zanikuje v upravno-sodni tožbi. Zato bo treba s pogodeno družbeno pogodbo in s poizvedbami pri pristojnem trgovinskem sodišču predvsem ugotoviti, ali je poslovodja X družabnik tožeče stranke ali ne. V primeru, da se bo ugotovilo, da poslovodja X sploh ni družabnik tožeče stranke, je stališče toženega oblastva že iz tega razloga nevzdržno.

Ako pa se bo potrdila domneva toženega oblastva, da je poslovodja X hkrati tudi družabnik tožeče stranke, se bo moralo še nadalje ugotoviti, če dejansko obstoji zatrjevano službeno razmerje. Ta dokaz mora seveda doprinesiti tožeča stranka. Tak dokaz bi bil po mnenju upravnega sodišča n. pr. doprinesen z dejstvom, da je službeno razmerje utemeljeno s pismenim pravnim aktom (n. pr. v družbeni pogodbi sami, ali s posebno sl. pogodbo), in da se izplačujejo prejemki poslovodji X kot poslovodji tožeče stranke kakor drugim uslužbenecem iz kosmatih dohodkov podjetja.

V primeru, da tožeča stranka dokaže nesporno obstoj službenega razmerja med njo in družabnikom-poslovodjo X, ni nobenega zadržka, da se plača slednjega ne bi smatrala za odbitno rezijsko postavko v smislu čl. 54.

točka 3. zakona o neposrednih davkih, dasi je imenovani sodni družabnik tožeče stranke. Pač pa je njega plača, ki jo prejema kot poslovodja, potem zavzeta uslužbenskem davku.

Če pa tožeča stranka obstoja službenega razmerja ne bi mogla dokazati, spadajo prejemki družabnika-poslovodje X kot poslovodje sicer v davčno osnovo pridobnine, niso pa v tem primeru zavezani uslužbenskem davku.

Tako se glasi rajsodba upravnega sodišča, proti kateri se davčna uprava, oziroma reklamacijski odbor, ni pritožila, ter je postala pravomočna.

Iz gornjega sledi popolnoma jasno, da se plače poslovodij, članov uprave in javnih družabnikov, ako vsi ne sodelujejo v podjetju, ne smejo smatrati kot del čistega dobička oz. se ne smejo pristeti k pridobnini, marveč so te plače, ako obstoji pogodbeno razmerje v smislu rajsodbe upravnega sodišča, zavezane samo plačilu uslužbenskega davka.

Tako je pravilno rešeno »vprašanje«, ki dejansko sploh ni bilo nobeno vprašanje in ki ga je ustvarila le prevelika gorečnost nekaterih davčnih uradnikov. Ali je res ta gorečnost tako zelo dobra in potrebna?

Škodljivci našega lesnega gospodarstva

Tuji špekulanti uničujejo naš kredit v tujini

Dunajski »Internationaler Holzmarkt« je objavil zanimivo zgodbo, kako tuji špekulanti sleparijo po svetu na račun naših gozdov in na račun kredita našega lesnega gospodarstva. Na kratko povedano je vsebina te zgodbe naslednja:

Ze več let se propagira misel o izkoriščanju večjih gozdnih kompleksov na hercegovski-črnogorski meji v bližini Dubrovnika. Po mnogih brezuspešnih prizadevanjih je končno le kazalo, da pride do izkoriščanja teh gozdov. Brata Marič v Sarajevu, ki sta imela v tem območju veliko gozdno posest, sta dobila na te svoje gozdove od Narodne banke posojilo v višini 5 in pol milijona din. Narodna banka je hotela ta kredit že dolgo odpovedati in zato sta iskala brata Marič denar drugod. Tako sta prišla tudi v stik z nekim Arpadom Nobelom v Budapešti, ki je prevzel obveznost, da se pogodi z Narodno banko. Plačal je Narodni banki 2 milijona din in s tem je bilo njeno 5 in pol milijonsko posojilo poravnano.

S pogodbo Narodne banke v roki je nato Nobel v spremstvu svojega pomočnika Hutha odpotoval v London, kjer sta našla interese, ki so bili prepričani, da so ti gozdovi mnogo več vredni, ko pa je dala Narodna banka nanje 5 in pol milijona din posojila. Da bi nove interese še bolj prepričala, sta jim dala Nobel in Huth tudi lažne informacije o teh gozdovih. Tako sta pripovedovala o velikanskih zalogah lesa, pripovedovala, da je tu tudi moderna žaga in lagala sta tudi o oddaljenosti teh gozdov od pristanišča.

skih zalogah lesa, pripovedovala, da je tu tudi moderna žaga in lagala sta tudi o oddaljenosti teh gozdov od pristanišča.

S temi lažmi se jima je posrečilo izvabiti od nekaterih angleških in neke nizozemske tvrdke večje vsote za izkoriščanje teh gozdov. Ustanovljena je bila v ta namen tudi posebna družba Standard Energy Co. Limited v Londonu, za katere generalnega ravnatelja je bil imenovan Arpad Nobel. Ustanovljenih je bilo tudi več afilacij ter še ena družba v Dubrovniku. Za ustanovne stroške, za renoviranje žage ter za kritje bančnega kredita je bilo določenih takoj spočetka 10.000 funtov (2.380.000 din). Poleg tega pa so dobili direktorji na ponudbe lesa po silno nizkih cenah od raznih londonskih firm še znatne kredite. Na ta način sta zbrala Nobel in Huth okoli 34.000 funtov.

Iz raznih razlogov je prišlo kasneje do preiskave o premoženjskem stanju družbe. Izkazalo se je, da družba sploh nima nobenega denarja in da tudi ni mogoče ugotoviti, kako se je denar uporabil.

Ugotovilo se je le to, da je izdal direktor Huth za razna potovanja po Evropi 3000 funtov (nad 700 tisoč din), kar se je moglo pojasniti samo na ta način, ker si je najel vedno najdražje sobe po luksuznih hotelih. Pa niti ti velikanski izdatki niso zadostovali, ker več hotelov v Zagrebu, na

Nove knjige

H. G. Wells:
Svetovna zgodovina

II. del.

Izšel je II. del Wellsove Svetovne zgodovine, ki ga je založnica »Modra ptica« opremila tako popolno, da bo to delo postalo eno monumentalnih del vse naše prevodne književnosti. Prednosti Wellsove zgodovine so v II. delu še mnogo bolj vidne ko v prvem, ker se baš tu obravnava nam mnogo bližja snov. Za večino bralcev bo vplival II. del Wellsove zgodovine naravnost kot odkritje. Zlasti omenjamo tu čisto svojevrstno Wellsovo presojo stare rimske zgodovine. Lepe šolske pojme bo pač treba temeljito revidirati. Druga velika prednost Wellsovega dela je, da ne zanemarija veliki vzhodni svet, kakor je to navada pri drugih svetovnih zgodovinah. Sicer pa spregovorimo več o tem delu v kratkem.

Za danes hočemo opozoriti vse na to pomembno delo, ki si ga bo nabavil pač vsak izobraženec. II. zvezek ima 504 strani, 183 tekstnih ilustracij in zemljevidov ter 63 celostranskih ilustracij. Pa tudi vsa druga oprema knjige je prvovrstna. Toplo in s poudarkom priporočamo vsem Wellsovo zgodovino.

Monumenta artis Slovenicae

5. snopič.

V uredniškem delu zaključuje urednik dr. Stele svoj spis o vplivu tujih slikarjev v Sloveniji in nato začenja spis o baročnem oltarnem slikarstvu, ki se bo nadaljeval še v prihodnjem snopiču. Dr. Stele opozarja, kako je prodrli v naši družbi novi umetniški ideal in kako smo dobili rod izobražencev, ki je imel trdno zasidrano umetnostno naziranje in ki se je znal s trdno organizacijo tudi uveljaviti. V toplih besedah opi-

Organizacija oddaj

Določitev časa za strokovne oddaje je bila v začetku neugodna. Oddajalo se ni v določenih časih kakor danes.

Od leta 1934. pa se je dodelitev časa strokovnih oddaj za trgovino, obrt in industrijo stabilizirala. Praška oddajna postaja participira s 54% pri skupnih češkoslovaških relacijah za strokovno radijsko službo za trgovino, obrt in industrijo, ostale postaje pa s 46%. Skupaj oddajajo tedensko 11krat po 10 minut za trgovino, obrt in industrijo, t. j.: 6 teh oddaj pride na radijsko postajo Praga, drugo pa na ostale postaje. Radijska postaja Bratislava ima tedensko samo eno samostojno oddajo za trgovino, obrt in industrijo, eno pa prenaša iz Prage. Brno in Košice imata dve samostojni tedenski oddaji, Moravska Ostrava in Ban. Bistrica pa prenašata strokovno oddajo iz Prage.

Od celotne češkoslovaške radijske oddaje je ta oddajni čas najkrajši in se dela mnogo na tem, da bi se podaljšal.

Program

Strokovna oddaja za trgovino, obrt in industrijo ima namen in

suje pomen l. 1693. ustanovljene Akademije operosorum, ki je dvignila Ljubljano v pravo kulturno središče. Bila je to ena najlepših dob našega kulturnega razvoja, ki je dobila svoj viden zunanji izraz v novi ljubljanski stolnici ter v krasnih freskah Giulia Quaglia. Njemu posveča tudi urednik dr. Stele mnogo prostora in priznanja v svojem vzorno napisanem spisu. Z veliko ljubeznijo do naše domače zgodovine

spisani uvod dr. Steleta je za bralce tako zanimiv, da samo obžaluje, da ni več besedila.

Ilustrativni del snopiča prinaša reprodukcije Fortunata Berganta, Krackherja, več slik Val. Metzingerja, znano skupinsko podobo iz gradu Bokalce pri Ljubljani, avtoportret Jan. Mil. Rainwaldta, avtoportreta Franca in Andreja Jelovška, dva portreta Fort. Berganta in avtoportret slikarja brežiškega gradu. Vse re-

produkcije so jasne in dobro izdelane. Vse prednosti velikega dela »Monumenta artis Slovenicae« so tudi v 5. snopiču močno poudarjene.

Znova opozarjamo na to veliko delo, ki je v ponos vsem Slovencem. Mesečna naročnina znaša le din 38.—, ki jih bo pač vsak rad utrpel, ki hoče imeti v svoji hiši eno najbolj reprezentativnih slovenskih del. Naroča se pri Akademski založbi v Ljubljani.

Za odpravo ovir zunanji trgovini

Kako naj se izvaja kontingentni sistem

Berlinski kongres Mednarodne trgovinske zbornice je ob koncu zasedanja sprejel tudi celo vrsto resolucij, kako naj bi se postopoma odpravile sedaj še ovire mednarodni trgovini. Ti predlogi kongresa so izdelani od prvih gospodarskih strokovnjakov in je njih pravilnost izven vsakega dvoma. Med temi resolucijami so posebno važni tudi predlogi glede izvajanja kontingentnega sistema, ki tudi naš izvoz zelo ovira. Zato objavljamo v naslednjem to resolucijo.

Mednarodna trgovinska zbornica pravi, da bi se mogel kontingentni sistem pravičnejše in učinkoviteje izvajati, če bi se ravnal po naslednjih pravilih. (Pri tem pa MTZ poudarja, da se o gospodarskih načelih, na katerih je zgrajen ta sistem zaenkrat ne izjavljati.) Nekatera teh pravil se od posameznih vlad že izvajajo ter je zato treba ta pravila samo razširiti in doseči, da jih začno izvajati tudi druge države. Predvsem pa bi bilo potrebno:

1. Za blago, čegar uvoz je s kontingenti omejen, naj bi se načeloma ne uvedli nobeni novi carinski poviški ter se ne bi smele pobirati nobene posebne pristojbine za uvozno dovoljenje niti katere druge nove pristojbine.
2. Kontingenti naj bi se po možnosti določili za določeno dobo, na primer za eno leto. Neizogibne izpremembe med letom naj bi se že naprej določile, ne pa da bi se uvajale šele v zadnjem trenutku.
3. Kontingenti za sezijske predmete in proizvode naj bi se predudarno razdelili čez vse leto.
4. V okviru letnih kontingentov izdana uvozna dovoljenja naj bi veljala najmanj štiri mesece.
5. Po možnosti naj bi se sklenile med državami prave pogodbe, ki bi urejale za določeno dobo višino in uporabo kontingentov.

6. Popolnoma ali deloma neizkoriščena uvozna dovoljenja naj bi pristojna oblast prenesla na druge uvoznike.

7. Vsak kontingent, ki se od izvozne države v določenem času ne bi izkoristil, naj bi se prenesel na prihodnjo izvozno periodo.

8. Posebna pozornost bi morala veljati pri izvajanju teh pravil predmetom — kakor n. pr. strojen — ki zaradi svojega uporabnega namena niso prikladni za pošiljanje v rednih časovnih presledkih.

9. V državah, v katerih se izdajajo uvozna dovoljenja z ozirom na dobave v prejšnjih letih, naj bi se storilo vse potrebno, da bi tudi nove firme mogle dobiti uvozna dovoljenja, da bi se s tem preprečila odrevenelost sistema.

10. Izvrše naj se potrebne pri-

prave, ki bi omogočile natančno in brezhibno izvajanje kontingentnega sistema ter dovoljevanje kontingentov v najkrajšem času.

11. Predmeti, ki tvorijo samo nebitven del glavne pošiljke, naj bi bili od kontingentiranja izključeni. Prav tako tudi blagovni vzorci.

12. Javnosti naj bi se dala možnost, da se more hitro informirati o višini izčrpanih kontingentov. Preden se zapre določenemu izdelku meja, naj bi se določil zadosten rok, da se more trgovina pravočasno pripraviti na zaporo.

13. Vlade naj bi glede vseh vprašanj, ki se tičejo uvedbe, odprave ali izvajanja kontingentov, vedno pravočasno zaslišale interesirane gospodarske organizacije ter njih nasvete tudi upoštevale.

Nacionalnost ali izvornost blaga

Dokler so tarife edino sredstvo, ki se ga poslužujejo uvozne države v svojo zaščito, je važno vprašanje nacionalnosti blaga zlasti za uporabljane pogodbenih carin ter drugih od izvora blaga odvisnih carin. Zaradi naglega razvoja kontingentov in klirinških sistemov v zadnjih letih ter razširjenja preferenčnih carin dobiva to vprašanje vedno večji pomen.

Pri deželnih pridelkih ter proizvodih rudarstva ni v tem oziru nikakih težav, ker so skoraj vse države uvedle približno enake definicije glede nacionalnosti teh proizvodov. Nasprotno pa izredno trpi izvoz gotovih izdelkov zaradi težav, ki nastajajo iz velike različnosti metod za določevanje nacionalnosti teh proizvodov ko tudi zaradi pomanjkljivosti teh metod.

Mednarodna trgovinska zbornica priporoča zato vsem vladam, da uvedejo enotne predpise za določevanje nacionalnosti ali izvornosti gotovih izdelkov ter predlaga zato vladam v izjavo naslednjo definicijo, ki se opira deloma na v l. 1931. od gospodarskega odbora Zveze narodov storjeno delo:

Za uporabljane pogodbenih carinskih postavk, medcarinskih postavk, minimalnih carinskih postavk in drugih carin, ki so odvisne od nacionalnosti ali izvornosti blaga — ta definicija pa naj se ne razteza tudi na preferenčne carine, one največje ugodnosti ter njihovega razširjenja na tretje države — enako tudi za carinske kontingente, uvezne kontingente in klirinške dogovore, naj velja kot izvorna država za obrtne izdelke: dežela, v kateri je bilo izdelano blago, če se je vsa izdelava izvršila v tej deželi.

dežela, v kateri se je izvršila poslednja predelava, če več dežel sodeluje pri izdelavi tega blaga, s pridržkom, da je predelava gospodarstvo upravičena in da je bila znatna. Kot znatna naj velja predelava, ki povzroči bistveno izpremembo blaga, brez ozira na to, če se je izvršila predelava v svobodnem prometu ali pa pod carinsko kontrolo.

II.

Z ozirom na rastočo tendenco, da se smatrata transportna pot blaga do uvozne države ter njegov neposreden izvor kot odločilna za njegov izvor in s tem za postopek s tem blagom glede carin, kontingentov in klirinških dogovorov, priporoča Mednarodna trgovinska zbornica vsem vladam sprejem naslednjih načel:

1. Transportna pot od izvorne dežele do namembne dežele naj nima nobenega vpliva na nacionalnost blaga. To načelo naj velja tudi za vsako manipulacijo ali postopek z blagom v vmesnih državah. To naj zlasti velja za vsako pretovornje, čiščenje blaga, pa naj se te manipulacije izvrše pod carinsko kontrolo, v svobodnih pristaniščih ali v svobodnem prometu.

2. Blago naj ne bo izključeno od carinskih ugodnosti, ki jih more zahtevati na podlagi svoje nacionalnosti ali izvornosti, če prihaja iz tretje države, katere čisto enaki izdelki nimajo pravice do teh carinskih ugodnosti.

Inserat

Avgusta 1934 so inozemski časopisi priobčili rezultat o zanimivi preizkušnji, kakšen je efekt oglasa v časopisu. Švicarski državni psihotehnični zavod v Curihu je preizkusil efekt reklame v časopisih, s plakati, s prospekti, kinematografi, z razstavami in izložbenimi okni. Znano je, da so najpreudarnejši Švicarji in ti so ob zaključku večdnevnega zborovanja sklenili, da reklame ne bodo opustili, temveč se bodo posluževali takih reklamnih pripomočkov, ki garantirajo največ uspeha, v prvi vrsti pa se bodo posluževali časopisov. Švicarski državni psihotehnični zavod v Curihu je vprašal okoli 8.000 komententov v več veletrgovinah švicarskih mest, kaj jih je privedlo do tega, da so šli kupovat baš v te trgovine. Iz odgovorov je razvil rezultat, da jih je prišlo največ na oglase po časopisju, in sicer 45%, po razstavah in izložbenih oknih 25%, slede kinematografi, prospekti, dobri znanci in le najmanjši procent radio reklame.

Reklamo so poznali že Asirci in Babilonci. V izkopaninah, ki so stare nad 4000 let, so našli na hišah takratnih trgovcev napise v klinasti pisavi, ki so pomagali z vabljivimi besedami prodajati trgovčevu blago. Časopisni oglas je star prav toliko, kolikor je staro časopisje samo. V vrsto oglasov moremo prištevati tudi že razglase starih kulturnih narodov. To so Egipčani, Rimljani ter Azteki, prebivalci stare Amerike. Ko je Kristof Kolumb odkril Ameriko, so našli prav čudovito kulturo v naselbinah Aztekov. Tisk seveda ni bil strojni in na papirju, saj tega še poznali niso, vendar so pa imeli za takratne razmere prav dobro razvito neko obrt, ki je bila s tiskarstvom sorodna. Izklesavali so namreč negative v kamen, pozneje v kovino in les, in so potem z raznimi barvami odtiskavali od negativov pozitivne na les.

Egipčani so važne publikacije kaligrafirali na les in na lubje ter jih izobešali. Javnost se je seznanila na ta način z važnimi odredbami. Tudi kitajski tisk, oziroma njihova publikacijska sredstva so stara že več tisočev let. Kitajci so kaligrafirali že na platno, pozneje na papir in izvešali svoje oklice javnosti, oziroma so svoje kaligrfske produkte prodajali interesentom. Ta način razglašanja važnih odredb ni predstavljal večje šile, ki bi se dala — četudi v najskromnejšem pomenu — primerjati z današnjo publikacijsko silo. Vendar pa je takratni promet, razmere in človeško skromnost zadostil, ker so na prej opisani način razni kulturni narodi svojo tiskarsko in kaligrfično oziroma razumnovalno in kaligrfično obrt izpopolnjevali in stopnjevali do prav pomembne umetnosti višine, in to vse do Guttenberga, ki je človeštvu dal tiskarski stroj in črkovni material. Po Guttenbergu sta se knjižni tisk in časopisni tisk začela zlasti pri severnih narodih razvijati s prav veliko naglico. Več kot jasno je, da je bil ta tisk prvotno še zelo drag. Ze zato ker je bilo v začetku modernega tiska prav malo naročnikov, ki bi mogli plačevati razmeroma visoko naročnino na publikacije. Te se, kakor znano, pocenijo šele, ako se publikacija tiska v veliki nakladi. Prvotni izvodi časopisov so bili zato širši javnosti zaradi previsokih cen nedostopni in so bili zato privilegij bogatih slojev. Tako na primer so jih čitali fevdalci, zastopniki oblasti in drugi bogataši. (Dalje prih.)

